

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 74.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790078544/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

kelse steg til den Yderlighed, at hun yttrede til en Veninde: Nei Rikke, jeg er væk; det er ganske som jeg læser Bladene.

De unge Damer syntes imidlertid ikke at være en saa høj Interesse for Literaturen eller for dens Bevogtere; i det mindste havde de deelt deres Opmærksomhed imellem Discussionen og mellem deres indbyrdes fortrolige Meddelelser og Udvekslingen af deres forskellige Ideer, om hvilken Form af Kaaber der denne Vinter ville blive den herskende. Felix havde flere Gange spurgt Emilie om det ikke snart fik Ende; men hun følte sig ikke opfordret til at give sig af med ham, og svarede ham derfor temmelig kort. Hans Humeur begyndte at tabe sig; han sad urolig paa sin Stol, trak i sine Handsker, trommede paa sin Hat, kort viste alle mulige Tegn paa Utaalmodighed, men da Intet hjalp, udstødte han tilsidst et resignerende Suk og gyngede sig tilbage med sin Stol.

Men ved denne Bevægelse kom han til at kaste et Blik i Speilet ligeoverfor, og opdagede her den lille lattermilde Frøkens Ansigt, som tydeligt bar Udtrykket af, at hun havde moret sig over alle hans Bevægelser.

Hun ser just ikke æstetisk ud, hun, tænkte Felix, lad os to mere os i Compagni.

Til en Indledning nikkede han gemytligt til hendes Speilbillede, og sagde hende saa tydeligt, som det var ham muligt mimisk at udtrykke sig, at om hun nu blot vilde passe paa i Speilet, saa skulde han søge at oplive den tørre Discussion, og give den et mere dramatisk Sving. Den lille Frøken skottede til Siden, om Nogen lagde Mærke til hende; men da Alle havde deres Opmærksomhed andetsteds henvendt, lod hun igen sit Blik dvæle paa Speilet. Felix kunde tydelig see at hun gjerne vilde morcs, og da han ikke i en Fart vidste nogen bedre Fornøielse at byde hende, tog han sin Tilflugt til den velbekjendte Comedie, som kun udfordrer to Hænder og et Lommetørklæde, og som han i sin Skoletid saa ofte havde udført under Timerne til sine Kammeraters fulde Tilfredshed. Her undlod den heller ikke at gjøre sin Virkning; den lille Frøken var halvqvart af Latter, og kunde ikke undlade at meddele sin Glæde til sin Nabo. Dette generede ikke Felix; tværtimod, hans Dukkens Gestus bleve livligere og livligere. En tredje Dame blev gjort deelagtig i Skuespillet, og nu var det umuligt længe at tvinge Latteren. De docerende Herrer bleve ærgerlige over denne Fnisen og talte høiere; men Felix lod bestandig Affecten stige